Nro: 300.

DZIENNIK URZĘDOWY
Departamentu Płockiego.

w Płocku, dnia 14. Września 1816.

Boni civis est, nosse instituta et leges civitatis, iisque obtemperare.

Obwieszczenie.

Z wydziału administracyinego Sekcyi I. Względem Officyalistów tabacznych, przez Dzierżawcę JP. Newachowicza przy Składach w Departamencie Płockim ustanowionych.

PREFEKT Departamentu Płockiego. Wedle nadesłaney mi przez Kommissyą Rządową Przychodow i Skarbu listy Officyalistow, przez Dzierżawcę dochodow tabacznych JPana Nowachowicza ustanowionych, następuiący są do Departamentu Płockiego przeznaczeni, iako to:

Hiż, Rewizor w Płockim Departamencie.

Stroynowski,	Strażnik do Powiatu	Płockiego,	mieszkać będzie	w Płocku.
Gorlichowski,	ditto	ditto	ditto	w Płonsku.
Mislinski,	ditto	Pułtuskiego,	ditto	w Pułtusku.
Paluszki,	ditto	ditto	ditto	w Nasielsku.
Chrzanowski,	ditto	Lipnowskiego,	ditto	w Lipnie.
Strzałkowski,	ditto	ditto	ditto	w Rypinie.
Saleniewicz Andrzey,	ditto	Mławskiego,	ditto	w Mławie.
Czarnowski Stanisław,	ditto	Przasnyskiego,	ditto	w Przasnyszu.
Czarnowski Mikołay,	ditto	ditto	ditto	w Janowie.
Smolinski Antoni,	ditto	Ostrołęckiego,	ditto	w Ostrołęce.
Kaliewski,	ditto	ditto	ditto	w Broku.
— —	ditto	Mławskiego,	ditto	w Raciążu.

Officyalistom tym dla rozrożnienia ich od Officyalistow Skarbowych, dozwolono nosić mundur koloru szaraczkowego, z ciemno-brązowemi wyłogami, lub też same tylko bandolery z napisem na blaszę: „Dzierżawca dochodow z tabak i tytuniow."

O czém Publiczność w skutek zalecenia Kommissyi Rządowey Przychodow i Skarbu ninieyszém zawiadamiam. Płock, dnia 3. Września 1816.

A. Sumiński, Z. P. *Jaroszewski, S. j.*

Z wydziału administracyinego Sekcyi II. Względem opłaty cła od Żelaza do kraiu wprowadzonego.

PREFEKT Departamentu Płockiego. Odebraną przy reskrypcie Kommissyi Rządowey Spraw wewnętrznych i Policyi, z daty 28 Czerwca b. r Nr. 753. ustawę Namiestnika Krolewskiego w Radzie Stanu, na dniu 22. Czerwca r. b. zapadłą, stanowiącą opłatę cła od żelaza z zagranicy do kraiu wprowadzonego, w słowach:

w Imieniu Nayiaśnieyszego

ALEXANDRA I.

CESARZA wszech Rossyi, KROLA Polskiego etc. etc.

NAMIESTNIK KROLEWSKI w RADZIE STANU.

Zważywszy niedogodności, iakie wynikały z nierównéy opłaty celnéy od żelaza, i rożnych fabrykatów żelaznych, z Państw ściennych do kraiu wprowadzonych, zważywszy oraz, iż kray Królestwa Polskiego obfituie w rudy żelazne, ze fabryki kraiowe więcéy nad wewnętrzną potrzebę kraiową żelaza dostarczać są w stanie, na przełożenie Kommissyi Rządowéy Spraw Wewnętrznych i Policyi, postanowiliśmy i stanowiemy.

Art. 1. Od dnia ogłoszenia ninieyszego postanowienia, od następuiących Artykułów, zkąd kolwiek takowe do kraiu wprowadzone będą, iako to:

1. Od surowcu w gęsiach.
2. Od wszystkich gatunków lanych rzeczy, wyiąwszy lania drążone i toczone.
3. Od wszystkich gatunków żelaza kutego, iako to: *a)* Szynowego, *b)* sztabowego, *c)* obręczowego, *d)* slosarskiego, *e)* kwadratowego i kratowego, *f)* fryzowanego, *g)* cayniarskiego, *h)* gwozdziarskiego, *i)* żelaza w formie rur i modelowego, *k)* żelaznych osi i drągów powozowych
4. Od blachy czarnéy.
5. Od gwozdzi, i
6. od podków, stanowi się opłata celna po Złt. pol. 16. gr. 24. od centnara, bez wszelkich innych pobocznych opłat.

Art. 2. Na stal, kosy, sierpy, sieczkarnie, blachę białą, cynowaną, blachę czarną walcowaną, piły, pilniki i wszelkie narzędzia ostre, łyszki blaszane, na wszystkie gatunki subtelnych narzędzi żelaznych i stalowych, na wszelki rodzay śrub-staków i narzędzi do wykręcenia śrub i gwintów, nakoniec na wszelkie kunsztowne lania, drążone, toczone, polerowane, i t. p. opłata celna po Złt. pol. 5. od centnara, bez wszelkich innych pobocznych opłat, a to bez rożnicy, z ktoregokolwiek kraiu takowe będą sprowadzone, pobieraną bydź ma.

Art. 3. Pobierane dotąd cło po Złt. pol. 3. od centnara żelaza surowego z kraiu wyprowadzonego znosi się.

Art. 4. Dopełnienie ninieyszéy ustawy Kommissyom Rządowym Spraw wewnętrznych i Policyi, niemniéy Przychodów i Skarbu, w czém do któréy należy, polecamy.

Działo się w Warszawie na Posiedzeniu Administracyinym dnia 22. Czerwca 1816 roku.

(podpisano) ZAIĄCZEK.

Radzca Sekretarz Stanu Generał Brygady (podpisano) KOSSECKI.

Za zgodność z oryginałem: Radzca Sekretarz Stanu Gen: Bryg: (podp.) KOSSECKI.

Zgodno z kopią urzędową (podp.) A. Kowalewski.

do publicznéy podaię mieszkańców Departamentu méy Administracyi powierzonego wiadomości zalecam wszystkim WW. Woytom i JJPP. Burmistrzom, aby

obwieszczenie nininieysze w Gminach swych ogłosili, i że się tak stało przed respective WW. Podprefektami udowodnili. Płock, dnia 10. Lipca 1816.

A. Sumiński, Z. P. *Jaroszewski, S. j.*

Z wydziału administracyinego Sekcyi II. Względem budowy wieyskiéy, iéy naprawy i zapespieczenia od pożaru ognia.

PREFEKT Departamentu Płockiego. Często wydarzaiące się po wsiach pożary ognia, w iednym właśnie momencie nie tylko zamieszkania, ale i inne budowy gospodarskie, składy całorocznych prac i staran rolnika w sobie mieszczące, obracaiąc w perzynę, w naynędznieyszym kilka, a czasem i kilkadziesiąt familiy zostawuią stanie.

Przyczyny tych nieszczęśliwych przypadkow, nie tylko z kominow zle budowanych, lub zle utrzymywanych, ale i z ciasnego skupiania we wsiach zabudowan naznaczyć można.

Ważny ten przedmiot wiele wpływu na dobro ogolne i szczegolne mieszkancow i rządu w kraiu maiący, nieuszedł bacznéy troskliwego rządu uwagi, i gdy budowle włościanskie w wielu mieyscach przez wpływ okoliczności rolnictwu nieprzyiaznych, znacznemu podpadły spustoszeniu, z drugiéy strony tak włościan, iako i właścicieli, naywięcéy naprawa ich obchodzić powinna, przy tém gdy przez zaniedbanie się szczegołowe mieszkancow w tym względzie cała osada na niebiespieczenstwo wystawiona, Kommissya Rządowa Spraw wewnętrznych i Policyi reskryptem na dniu 30. m. z. Nr. 861. wydanym poleciła mi, abym właścicieli i posiadaczow dobr ziemskich wezwał i zachęcił do iak nayspiesznieyszéy spustoszałych włościanskich budowli, (przy nastałym teraz pokoiu) naprawy.

Aby zaś tak naprawa rzeczona iako i wystawianie nowych zabudowan po wsiach podług potrzebnego ku zabespieczeniu od pożaru ognia porządku następowała, następuiące wydaię zarządzenie.

1. Kominy w zabudowaniach wieyskich winny bydź koniecznie, nie tylko dla samego bespieczenstwa, ale i saméy trwałości z gruntu murowane, i tak z sadzow często wycierane, iako też i w całości zawsze utrzymywane.
2. Kominy tak nazwane lepione, ieżeli gdzie w mieysce ich istotna niemożność, niepomieszkanca, lub właściciela wsi dla słusznych przyczyn niemożność, niepozwalałaby murowanych zaprowadzić, winny bydź przynaymniéy dobrze wylepione, nad poszyciem u gory cegłą koniecznie odmurowane, i często osobliwie po deszczach rewidowane, aby naymnieysze uszkodzenie bez odwłoki naprawiane było, gdyż doświadczenie samo naucza, że komin lepiony w naymnieyszéy części tylko uszkodzony, naypierwszą zapalenia się domu stać się może przyczyną.
3. W nowo stawiaiących się domach wieyskich, kominy lepione dozwolone bydź pod żadnym pozorem niemogą, i przestroga w powyższym punkcie względem lepionych kominow umieszczona, ściąga się iedynie do dawnieyszych, lub exystuiących budynkow we wsiach.
4. Inne zabudowania gospodarskie, iako to: stodoły, staynie, chlewy, winny bydź w proporcyonalnéy od zamieszkan odległości stawiane, tak aby w przypadku pożaru ognia, z większą łatwością mogły bydź ratowane.
5. Szczegolniéy, zaś przystawiane przy budynkach mieszkalnych małe staienki, chlewki, zwyczaynie budynek mieszkalny zgumiennemi zabudowaniami łą-

czące, mieysca mieć nie mogą, albowiem przy wybuchnieniu ognia staią się przyczyną, iż w moment wszystkie zabudowania ogień ogarnia, i ratunek na ten czas bezskutecznym, a nawet niepodobnym staie się

6. Lubo z pewnością spodziewać się należy, że tak właściciele iako i włościanie maiąc na względzie własne dobro i bezpieczeństwo, z chęcią naywiększą do powyższych przepisow stosować się, i one wykonywać będą, dla zapewnienia iednak niezawodnego z strony rządu skutku, obowiązany iest każdy Sołtys we wsi do rewidowania co dwa tygodnie kominow, i nayscisleyszego przestrzegania, iżby te nie tylko w dobrym utrzymywanie były stanie, ale zaraz aby naymnieysze uszkodzenie w nich bez zwłoki przez mieszkanca, lub w razie potrzeby większey naprawy, ktoreyby sam mieszkaniec budynku uskutecznić nie był wstanie, przez całą gromadę naprawione były, niemniey dozierać, aby spustoszone lub podupadłe budowle we wsi przyzwoicie naprawiane były, lub w razie przeciwnym upornego Woytowi Gminy donieść. Właściciele zaś wsi obowiązani są, nie tylko przestrzegać tego porządku, ale też i wszelkiey pomocy mieszkancom ku naprawie kominow i zabudowan nieodmawiać, owszem wszelkiemi srzodkami dopomagać. Woytow zaś Gmin obowiązkiem będzie ogolny nad tem dozor utrzymywać, i tak Sołtysa zaniedbuiącego iako i mieszkancow upornych, lub właścicieli niechcących dodać pomocy, uxekucyą zniewalać i Podprefektowi właściwemu do ukarania, załączaiąc protokoł rzecz obeymuiący, przedstawiać.

7. Sołtys lub mieszkaniec zaniedbuiący swey powinności, od 6. do 12. Złt. na karę pienieżną lub 24 godzin więzienia za każdy raz skazany będzie. Właściciele zaś na własne dobro i porządek niedbali, od 6. do 30. Złt. karze pieniężney ulegać będą.

8. W rozciągnieniu tych kar Podprefekt respective w Powiecie zwracać będzie uwagę, aby ta na istotnie winnego wymierzoną była, gdyż bydź może, iż i Sołtys swéy powinności niezaniedba, i mieszkancowi na chęci naprawienia budowli, lub komina zbywać nie będzie, lecz ieżeli to możność iego przechodzić będzie, właściciel na ten czas odmawiaiący potrzebnéy pomocy, prawdziwie winnym się okaże.

9. Rownie obowiązany Sołtys w każdey wsi, a Woyt w Gminie przestrzegać i dopilnować pod ostrością kar wyżey przepisanych, iżby w nowo stawiaiących się budynkach nie inne iak tylko murowane kominy były wystawiane, oraz aby inne gospodarskie zabudowania w proporcyonalnéy od budynkow mieszkalnych były zakładane odległości.

10. Każdy Woyt zaniedbuiący swego w tym przedmiocie obowiązku dostrzeżony, przez Podprefekta lub za doniesieniem przez kogokolwiek po dopełnionym dla przekonania wysledzeniu, od 12. do 30. Złt przez Podprefekta ukaranym bydź ma.

11. Kary te wszystkie Podprefekt do siebie odbierać, i kontrollą ich utrzymywać, a w koncu roku na początku miesiąca Stycznia o ilości zebranych kar wraz z dezygnacyą ukaranych rapport mi przesyłać będzie, ktore po zniesieniu się z Radą Departamentową, na dobro respective Powiatu lub wsparcie ubogich przeznaczone odemnię zostaną.

12. Podprefekt każdy respective w Powiecie, tak przy obieździe Powiatu, iako i za każdą w Powiecie podrożą, dostrzegać będzie pod naysurowszą odpowie-

działnością, aby ninieysze przepisy w skutku były zachowane, i winnych zaraz do kar pociągać.

Aby zaś ninieysze zarządzenie do wiadomości każdego doszło, Woyci respective w Gminach zwyczaynym sposobem ogłoszą, i oprocz tego Proboszczow do ogłoszenia z Ambon po 3. razy wezwą, a dopełnienie tego przed właściwemi udowodnią Podprefektami. Płock, dnia 29 Czerwca 1816.

A. Sumiński, Z. P. *Jaroszewski, Z. S. j.*

Z wydziału policyinego.

PREFEKT Departamentu Płockiego. Dla przestrogi mieszkancow w Departamencie mey administracyi powierzonym, zawiadamiam tychże ninieyszém, iż podług Listy Sadu Policyi poprawczéy obwodu Płockiego, następuiący Obywatele, iako to:

UUr.	Hieronim Sochocki	z Dziarnowa.
—	Floryan Zochowski	z Borkowa.
—	Andrzéy Wągrowski	Nadlesniczy z Miłodroża.
—	Franciszek Karnkowski	z Karnkowa.
—	Kazimierz Trzcinski	z Charszewa.
—	Bresler - - -	z Lipna.
—	Jan Ważyński - -	z Trzcianki wielkiéy.
—	Jakób Tregler - -	z Orzechowa.
—	Marcin Tucholski -	z Wólki.
—	Szymon Biernacki -	z Płocka.
—	Adam Lipiński -	z Likca.
—	Marcin Smigielski -	z Czarnego.
—	Antoni Narczewski	z Wioski.
—	Benedykt Szarewicz	z Sierpca.
—	Felix Kroczewski	z Archutowa i
—	Paweł Chmielewski	z Sudrag.

za przechowywanie Dezerterów Wyrokami powyższego Sądu, każdy na karę 100. Złt p., a ostatni Ur. Paweł Chmielewski z Sudrag, za przechowywanie trzech dezerterów, na karę 300. Złt pol. postanowieniem Namiestnika Królewskiego w Radzie Stanu dnia 10. Lutego r. b. przepisaną, wskazanemi zostali. w Płocku, dnia 21. Czerwca 1816.

A. Sumiński, Z. P. *Piotrowski, Z. S. j.*

Prospekt pisma pod tytułem: „GAZETA WIEYSKA" która wychodzić będzie w Warszawie raz na tydzien, skoro liczba prenumeratorów zastąpi koszta papieru, druku i sztychu.

Celem pisma tego iest oswoienie mieszkanców włości polskich z wiadomościami niezbędnie im potrzebnemi, i obeymować będzie:

1. Wiadomości o obowiązkach względem Oyczyzny, Panuiącego, zwierzchności duchownych i świeckich, sąsiadów, rodziców względem dzieci, gospodarzy

względem czeladzi, i nawzaiem — tudzież przykłady czerpane w tym względzie z dzieiów oyczystych i innych narodów — a iak dopełnienie tych wszystkich obowiązków, iest oczywistym dowodem istnienia cnot towarzyskich — iak miłość oyczyzny i wierność Panuiącemu, są istotną narodowości cechą, tak wydawca tego pisma całéy dołoży usilności, w przedstawianiu tych naydroższych przymiotów, w sposobie do serc wszystkich naydzielniéy trafiaiącym — Wszakże to w nich zostawili nam naddziady nasze naydroższą spuściznę — bez nich nieodzyskalibyśmy byli utraconego oyczyzny imienia, które nam Błogosławiony ALEXANDER w nadgrodę nieograniczonéy oyczyzny miłości z wspaniałością na sprawiedliwości ugruntowaną przywrócił. — Mówić więc będzie wydawca w każdym numerze téy Gazety o tych wielkich i nigdy niewyczerpanych przedmiotach, aby w krew i soki każdego na ziemi polskiéy zrodzonego, przeistoczyły się, — aby ie dzieci z piersi matek ssały, aby ie wnuki podaiąc wnukom, w nich byt polskiéy uwieczniły narodowości — abyśmy pomimo nienawistnych plemieniowi polskiemu wrogów, całemu mogli dowieść światu; iż skoro Anioł opiekunczy w osobie ALEXANDRA I. dzielną nam podał prawicę — skoro nas potęgi swoiéy nieprzełamanym osłonił puklerzem, — my z potężnym Słowian złączeni narodem, w krotkim przeciągu czasu staniemy na tym szczeblu dobrego bytu, na ktorym inne narody z położenia swego szczęśliwsze i na tyle klęsk niewystawione, do tąd stanęły. —

2. Wiadomości o zachowaniu zdrowia ludzi, bydła i drobiu wszelkiego rodzaiu, o sposobach ratowania go w rożnych przypadkach, — o hodowaniu bydła i drobiu, tudzież o pielęgnowaniu pszczoł, znaczną gospodarżowi przynoszących korzyść —
3. Wiadomości o gospodarstwie domowém, o rolnictwie, leśnictwie, sadownictwie, ogrodnictwie; o narzędziach rolniczych, ich użyciu naytrafnieyszém, tudzież o budownictwie wieyskiém —
4. Wiadomości o rozmaitych rękodziełach i wynalazkach kraiów obcych, z zastosowaniem onychże do kraiów Polskich —
5. Wiadomości o środkach pomnażania i doskonalenia przemysłu narodowego we wszystkich gałęziach —
6. Wiadomości o handlu kraiowém i sąsiedzkiém, tak zbożem iak i innemi kraiowemi ziemiopłodami i rękodziełami.

   Te wszystkie wiadomości czerpane będą z rożnych pism w kraiach obcych w tym względzie wychodzących, — z materyałow usiłowaniem Towarzystwa Królewskiego Rolniczego w Warszawie zgromadzonych, tudzież z doświadczen kraiu naszego Agronomów, ktorzy ie wydawcy udzielać raczą.
7. Nadto umieszczane będą w téy gazecie rozporządzenia Rządowe w względzie Administracyinym i Policyinym wychodzące, ktore szczegolniéy Włościan tyczą się.

Wszystkie powyżéy wyszczególnione wiadomości udzielane będą w stylu prostym, iasnym i do zrozumienia każdego iak nayłatwieyszym, a stosownie do potrzeby dołączane będą rysunku udoskonalonych narzędzi rolniczych, budowli wieyskich i rożnych warsztatów dla rękodzielni kraiowych: a ieżeli poczet prenumeruiących odpowie nadziei wydawcy téy gazety — ieżeli przełożeni wszystkich gmin Kró-

lestwa, przeięci widoczną korzyścią z upowszechnienia téy gazety na cały kray z czasem spłynąć maiącą, wziąwszy się za ręce, dadzą sobie święte i niezłomne Obywatelstwa słowo; iż dopoty stopniowo działać nieprzestaną, dopoty w usiłowaniach swoich nie spoczną, — dopoki upowszechnienie téy gazety do tego niedoprowadzą stopnia, aby ią każda gmina, a poźniéy każda włość posiadała; — aby ią szanowni po parafiach kapłani, i zacni posiadacze ziemi dobremu odczytywali ludowi, — aby go stopniowo z powinnościami iego i z wiadomościami w téy gazecie obiętemi szczerze, i w sposobie naylepiéy do serc ludu trafiaiącym oswaiali; — a gdy lud, przez ich dobroczynne wpływy, szczegolniéy pod kierunkiem duchownych pasterzy, tych tłumaczy prawdy niebieskiéy, tych w duchu Ewangelicznym odnowicieli i przyiacioł rodu ludzkiego, czuć zacznie przeznaczenie swoie, — czuć potrzebę obeznania się z tém wszystkiém, co plemie ludzkie uzacnia — w tenczas zamiary téy gazety w skutkach swoich iawnie się okażą, w tenczas będzie miał Rząd otwarte pole działania skutecznie, i rozwinięcia tych zasad, które wskrzesiciel Polski w nadanéy nam Konstytucyi iako kamien węgielny szczęścia naszego położył, — w owczas bogoboyność, miłość Oyczyzny, wierność Panuiącemu, dobre obyczaie, praca, przemysł, kunszta i nauki będą ogolną cechą narodu, a dobre mienie wszystkich kraiu mieszkancow, stanie się zaszczytém i udziałem Polaka.

Roczna prenumerata na gazetę wieyską od kraiowych prenumeratorow przyimuie się w kwocie Złotych polskich 18 srebrém w Warszawie w mieszkaniu wydawcy przy ulicy Trembackiéy pod Nrm 640. na prowincyi zaś we wszystkich urzędach pocztowych za tęż samą cenę

w Warszawie, dnia 24. Czerwca 1816 roku.

Franciszek Grofs, Wydawca Gazety Wieyskiéy.

Sekretarz Jeneralny Prefektury Departamentu Płockiego.

Zważaiąc iak wiele wychodzić maiąca podług powyższego Prospektu Gazeta Wieyska, do Dobra publicznego i rozszerzenia światła w kraiu przyczynić się może, spodziewać się należy, że wielu znaydzie się chętnie ią utrzymywać sobie życzących. Dla czego uwiadomia się ninieyszém maiących chęć prenumerować, iż rzeczoną prenumeratę w kwocie Złt. poł. 18 na ręce właściwego Podprefekta złożyć mogą i nazwisko swoie do Listy Prenumeratorów podać, a Gazeta Wieyska tu do Płocka dla Prenumeratorów z Warszawy nadsyłana, a ztąd razem z Dziennikami Departamentowemi na ręce Podprefektow przesełaną regularnie będzie; Prenumeratorowie żadnych więcéy kosztow, procz powyższéy rocznéy prenumeraty, znosić niebędą.

Płock, dnia 27. Sierpnia 1816.

Jaroszewski.

Pisarz Aktowy i Konserwator Hypotek Powiatu Lipińskiego.

Zawiadamiam Publiczność, że Młyna, Tartaku, z Gospodarskiem całym zabudowaniem, i oddzielnym Budynkiem z Staynią, grontem czyli Ogrodami obeymuiącemi 116. []prętów i 16. stop, położonych przy mieście Lipnie na groncie dziedzicznym do Dobr skonfiskowanych Lenie, prawem wieczystym do Sukcessorów zmarłego Krystyana Beyersdorff Młynarza, pełnoletnich i nieletnich Daniela Kazimierza i

Lowizy, Synów i Córki po Janie Bogumile Beyersdorff Młynarzu, mieszkaiący w Mieście Babiaku, których opiekunem iest JPan Marcin Fryderyk Beyersdorff, i JPan Ferszter Obywatel Miasta Lipna Podopiekun, i nieletnia Karolina Wilhelmina Córka po zmarłym Marcinie Fryderyku Beyersdorff, mieszkaiąca w Rypinie przy matce Lowizie Beyersdorffowéy ostatecznie Kankowskiéy, któréy Opiekunem Jakób Krażewicz z Rypina i Jan Bauer Obywatel z Lipna, że Termin drugi czyli do przysądzenia przygotowuiący w Mieście Lipnie w ulicy Dobrzyńskiéy przed podpisanym Pisarzem Aktowym pod Nrm. 50. mieszkaiącym i tamże Kancellaryą utrzymuiącym, dnia 18. Września odbywać się będzie. I że w Terminie pierwszym Publikacyi dnia 4. Września r. b. stawiła się tylko Ewa Rozyna z Wików Beyersdorffowa, pozostała wdowa Konsukcessorka, która iako Licytantka postąpiła iak Taxa Złotych polskich 12,248. gr. 6.

Lipno, dnia 4 Września 1816.

Józef Bronisz.

Niżéy podpisani Sekwestratorowie Kamienicy niegdy Doktora Thiemego, tu w Płocku pod liczbą 291. na nowym mieście położonéy, na rzecz funduszu szkolnego przez JW. Prefekta Departamentu Płockiego zasekwestrowanéy, na rozkaz pomienionego JW. Prefekta z dnia 6. Września r. b. podaią do publiczney wiadomości, iż wyrzeczona kamienica z wszelkiemi przyległościami, wraz z sadem na ieden rok, to iest: od St. Michała r. b. do Świętego Michała r. p. 1817, naywięcéy daiącemu w terminie dnia 18. Września r. b. o godzinie 3. po południu w pomienionéy Kamienicy odbywać się maiącym przed W. Pisarzem Aktowym Woiewodztwa Płockiego, w dzierżawę wypuszczoną zostanie; o warunkach przyszłego Kontraktu, w Urzędzie Pisarstwa Aktowego sporządzonym bydź mianego, każdy Licytant pod czas licytacyi dowiedzieć się.

Płock, dnia 11. Września 1816.

F. W. Schulz,
Patron Trybunału.

Oppmann,
Sekwestrator.
